

§ 7 Godkännande av livskrafts- och sysselsättningsprogrammet

1 Sannfinländarnas protokollsuttalande:

Sannfinländarna anser att målen i programmet är värda allt stöd, men anser att programmet i många avseenden ligger på en alltför allmän nivå i förhållande till de allvarliga utmaningarna när det gäller sysselsättningen och livskraften i Vanda.

I programmet ingår många beskrivningar av verksamhetskulturen, processerna, samarbetet och stadsupplevelsen, men betydligt färre konkreta sätt att skapa nya arbetsplatser inom den privata sektorn. Sysselsättningen förbättras i första hand inte genom administrativa strukturer utan genom företagens tillväxt, investeringar och ökade arbetsplatser.

Sannfinländarna betonar att man vid bedömningen av investeringar bör prioritera framför allt deras sysselsättningseffekter, stärkandet av kommunalskattebasen och kopplingen till den lokala arbetskraften. Stadens begränsade markområden och resurser ska i första hand riktas till projekt som på ett betydande sätt skapar nya arbetsplatser och stärker Vandas ekonomiska grund.

I programmet identifieras dessutom på ett korrekt sätt problemen med siloliknande arbete, deloptimering och splittrad ledning, men lösningarna på dessa problem lämnas alltför öppna.

För att programmet ska lyckas krävs en allt tydligare ansvarsfördelning, konsekvensbedömning och uppföljning av målen. Vandas livskraft utgörs i sista hand av arbete, kompetens, en trygg vardag och företagens framgång. Dessa bör också vara de viktigaste prioriteringarna i verkställandet av programmet.

2 Centerns och kristdemokraternas (KD) protokollsuttalande:

Centerns och KD:s fullmäktigegrupper anser att inriktningen på livskrafts- och sysselsättningsprogrammet är rätt.

Vanda behöver målmedvetna åtgärder för att stärka sysselsättningen, utbildningsnivån, investeringarna och stadens attraktionskraft. Samtidigt konstaterar vi att de konkreta ändringsförslag som Centern och KD lagt fram inte har beaktats tillräckligt vid beredningen och förhandlingarna.

Programmet identifierar Vandas problem bättre än det löser dem. Texten är på många ställen skriven på ett alltför allmänt strategi- och förvaltningsspråk. Centern och KD anser att tre saker måste lyftas fram som programmets prioriteringar: sysselsättning, utbildningsnivå och företagens verksamhetsförutsättningar.

Stadsupplevelsen, evenemang och anseende är viktiga, men de får inte komma före det som är grundläggande. Först arbete, kompetens och en trygg vardag, sedan en upplevelsestad.

När det gäller sysselsättningen saknar programmet en trovärdig väg att följa för att minska utkomstskyddets kommunandel, dvs. så kallade straffavgifter. Centern och KD har föreslagit en modell som liknar Vandatillägget, där staden kommer emot arbetsgivaren när denne sysselsätter

en långtidsarbetslös Vandabo eller en person som på annat sätt befinner sig i en svår ställning på arbetsmarknaden. Detta skulle vara ett enkelt sätt att minska långtidsarbetslösheten och dess mänskliga kostnader och kostnader för den offentliga ekonomin.

Vandas låga utbildningsnivå, bristande språkkunskaper och utmaningar med integration kan inte lösas genom allmänna beskrivningar. Centern och KD har föreslagit att arbete, utbildning och studier i finska och samhällskunskap ska bindas samman på ett starkare sätt än i dagsläget. I Vanda borde man kunna testa en modell där en del av dagen utgörs av arbete eller utbildning och en del av målinriktade språk- och kulturstudier. Dessutom bör Vanda utreda möjligheten till ett särskilt ekonomiskt område eller en motsvarande särskild lösning för att integrationstjänsterna ska vara starkare och deltagandet i integrationsåtgärder mer förpliktande än i dag.

När det gäller investeringar räcker det inte med ett bra mål. Om Vanda vill stoppa siloliknande verksamhet, påskynda processer, ta hem investeringar och framstå som en enhetlig partner för företag måste det tydligt anges i programmet vad som faktiskt kommer att förändras i stadens verksamhetssätt. Ansvar, verktyg och ledarskap kan inte lämnas öppna.

Centern och KD betonar också att Vandas attraktionskraft inte kan byggas enbart på nya bostadsområden, evenemang och upplevelseobjekt. Majoriteten av Vandaborna kommer även långt in i framtiden att bo i sina nuvarande bostadsområden. Därför bör det i programmet också beskrivas hur de nuvarande stadsdelarna utvecklas och hur reparationsskulden som uppstått i dem minskas.

Närnaturen och stadsgrönskan får inte bli sådant som bara sägs i marknadsföringen, utan de ska synas också i planläggningslösningarna.

Centern och KD stöder och anser att den förändring av verksamhetskulturen som eftersträvas i programmet är viktig.

Förändringen sker dock inte genom att man bara förklarar och proklamerar den. I programmet bör det beskrivas hur förändringen leds, organiseras och hur man ställer resurser till förfogande för den.

Vandas livskraft uppstår inte från nya strategiord. Den uppstår från att ungdomarna får en högklassig utbildning, invandrare får ett jobb och lär sig det finska språket och den finska kulturen, företagen får kompetent arbetskraft och det trygga vardagslivet i stadsdelarna fungerar smidigt och trivsamt.

Tyvärr var de gamla stora partierna inte beredda att beakta konkreta ändringsförslag som förbättrar programmets kvalitet, utan fullmäktigegruppernas förhandlingar var snarare en formalitet. Detta är anledningen till att Centern och KD lämnar in detta protokollsuttalande.